

Förstlingsgåva

Förstlingsgåvan visade att Israels folk förstod och respekterade att jorden var HERRENS och allt vad därpå är. Genom att ge HERREN förstlingen, helgades allting. Den dag HERREN slog allt förstfött i Egypten helgade Han det förstfödda i Israel åt sig - både människor och djur. Av Israels folk fick leviterna ta det förstföddas ställning. Man helgade förstlingen endera genom att offra det som ett offer vid templet eller så att lösa det med en bestämd summa pengar.

”Helga åt mig allt förstfött, allt hos Israels barn som öppnar moderlivet, evad det är människor eller boskap - mig tillhör det” (2 Mos 13:2)

Se jag har själv bland Israels barn uttagit leviterna istället för allt förstfött bland Israels barn, allt som öppnar moderlivet, så att leviterna ska tillhöra mig. Ty mig tillhör allt förstfött, på den dag då jag slog allt förstfött i Egyptens land helgade jag åt mig allt förstfött i Israel, såväl människor som boskap. Mig ska de tillhöra. Jag är HERREN”. (4 Mos 3:11-13)

” HERREN sade till Mose. Mönstra allt förstfött av mankön bland Israels barn, alla som är en månad gamla eller därutöver och räkna antalet av deras namn. Och tag ut åt mig - ty jag är HERREN - leviterna istället för allt förstfött bland Israels barn, så ock leviternas boskap istället för allt förstfött bland Israels barns boskap. När Mose räknade antalet förstfödda kom han till 22 273. Antalet översteg leviternas med 273 st....”Men till lösen för de 273 personerna skall du ta fem siklar för var person, du skall ta upp dessa efter helgedomsrikens vikt. Och du ska ge pengarna åt Aron och hans söner såsom lösen för de övertaliga bland folket.

”Allt det som öppnar moderlivet, det skall höra mig till, också allt hankön bland din boskap som öppnar moderlivet såväl av fäkreaturen som av småboskapen. Men vad som bland åsnor öppnar moderlivet skall du lösa med ett får och om du inte vill lösa det skall du krossa nacken på det. Var förstfödd bland dina söner skall du lösa. Och ingen skall med tomma händer träda fram inför mitt ansikte (2 Mos 34:19-20;13:11-13))

(att lösa betyder här ”obtain release by means of payment”) Den ekonomiska betydelsen av åsnor som lastdjur gjorde att Gud gav tillåtelse att lösa dem med ett får (lamm). Männskor skulle helgas till HERREN genom sitt liv, inte sin död. (Nivån 2 Mos 13:13)

2 Mos 22:29-30. Av det som fyller din lada och av det som flyter från din press skall du utan dröjsmål frambära din gåva. Den förstfödde bland dina söner skall du giva mig (2 Mos 13:2; 34:9). På samma sätt med fäkreatur och småboskap. I sju dagar ska de stanna hos mamman, på åttonde dagen ska du ge dem åt mig.

19. Allt förstfött av hankön, som födes bland dina fäkreatur och din småboskap, skall du helga åt Herren, din Gud; du skall icke vid ditt arbete begagna det som är förstfött bland dina fäkreatur, icke heller skall du klippa ullen på det som är förstfött bland din småboskap.
20. Inför Herrens, din Guds, ansikte skall du med ditt husfolk för vart år äta det på den plats som Herren utväljer.
21. Men om djuret har något lyte, om det är halt eller blint eller har något annat ont lyte, så skall du icke offra det åt Herren,

Lagen Sammanställning

din Gud.

22. Inom dina städer må du då äta det; både den som är oren och den som är ren må äta därav, såsom vore det gasell- eller hjortkött. 5 Mos 15:19-22

Det som är förstfött bland boskapen och som tillhör HERREN redan såsom förstfött, det skall ingen helga. Vare sig det är ett djur av fäkreaturen eller ett djur av småboskapen tillhör det redan HERREN (2 Mos 27:26)

Och HERREN talade till Mose och sade: Tala till Israels barn och säg till dem: När I kommen in i det land dit jag vill föra eder, skolen I, då I äten av landets bröd, giva åt HERREN en offergård därav. Såsom förstling av edert mjöl skolen I giva en kaka till offergård; I skolen giva den, likasom I given en offergård från eder loge. Av förstlingen av edert mjöl skolen I giva åt HERREN en offergård, släkte efter släkte. (4 Mos 15:17-21)

Ritual vid överlämnandet av förstlingsgåvan

5 Mos 26:1-11

1. När du kommer in i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel, och du tager det i besittning och bor där,
2. då skall du taga förstling av all markens frukt, av vad du får i avkastning av landet som HERREN, din Gud, vill giva dig, och lägga detta i en korg och gå därmed till den plats som HERREN, din Gud, utväljer till boning åt sitt namn.
3. Och du skall gå till den som på den tiden är präst och säga till honom: »Jag förklarar i dag för HERREN, din Gud, att jag har kommit in i det land som HERREN med ed har lovat våra fäder att giva oss.»
4. Och prästen skall taga korgen ur din hand och sätta den ned inför HERRENS, din Guds, altare.
5. Och du skall betyga och säga inför HERRENS, din Guds, ansikte: »Min fader var en hemlös aramé, som drog ned till Egypten och bodde där såsom främling med en ringa hop, och där blev av honom ett stort, mäktigt och talrikt folk.
6. Men sedan behandlade egyptierna oss illa och förtryckte oss och lade hårt arbete på oss.
7. Då ropade vi till HERREN, våra faders Gud, och HERREN hörde vår röst och såg vårt lidande och vår vedermöda och vårt betryck.
8. Och HERREN förde oss ut ur Egypten med stark hand och uträckt arm, med stora och fruktansvärda gärningar, med tecken och under.
9. Och han lät oss komma hit och gav oss detta land, ett land som flyter av mjölk och honung.
10. Och här bär jag nu fram förstlingen av frukten på den mark som du, HERRE, har givit mig.» Och du skall sätta korgen ned inför HERRENS, din Guds, ansikte och tillbedja inför HERRENS, din Guds, ansikte.
11. Och över allt det goda som HERREN, din Gud har givit åt dig och ditt hus skall du glädja dig, och jämte dig leviten och främlingen som bor hos dig.

